

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2022. uputio Consiglio di Stato (Italija) –
Associazione Concessionari Bingo – Ascod Srl i dr./Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia
delle Dogane e dei Monopoli**

(Predmet C-729/22)

(2023/C 94/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Associazione Concessionari Bingo – Ascod Srl i dr.

Druge stranke u žalbenom postupku: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu 2014/23/EU o dodjeli ugovorâ o koncesiji (¹), kao i opća načela koja proizlaze iz Ugovora, a osobito članke 49. i 56. UFEU-a tumačiti na način da se primjenjuju na koncesije za priređivanje igre bingo koje su dodijeljene na temelju postupka javnog nadmetanja provedenog 2000. te su istekle i zatim se u više navrata produljio njihov učinak zakonskim odredbama koje su stupile na snagu nakon stupanja na snagu Direktive i nakon isteka roka za njezino prenošenje?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, protivi li se Direktivi 2014/23/EU tumačenje ili primjena nacionalnih zakonskih pravnih pravila ili praksi primjene tih pravnih pravila, kojima se upravnom tijelu uskraćuje diskrecijska ovlast da na zahtjev zainteresiranih osoba pokrene upravni postupak čiji je cilj izmjena uvjeta izvršavanja koncesija uz pokretanje ili bez pokretanja novog postupka dodjele, ovisno o tome smatra li se da ponovno pregovaranje o ugovornoj ravnoteži predstavlja značajnu izmjenu, u slučajevima u kojima nastupe nepredviđeni i nepredvidljivi događaji koji se ne mogu pripisati strankama i koji znatno utječu na uobičajene uvjete rizika poslovanja sve dok traju ti uvjeti i dovoljno dugo kako bi se eventualno ponovno uspostavili izvorni uvjeti izvršavanja koncesija?
3. Protivi li se Direktivi 89/665/EEZ (²), kako je izmijenjena Direktivom 2014/23/EU, tumačenje ili primjena nacionalnih pravnih pravila ili praksi primjene tih pravnih pravila, kojima se zakonodavcu ili javnoj upravi omogućuje da sudjelovanje u postupku ponovne dodjele koncesije za igre uvjetuje time da koncesionar mora prihvatiti sustav tehničkog produljenja, također i u slučaju u kojem ne postoji mogućnost ponovnog pregovaranja o uvjetima izvršavanja koncesije kako bi se ponovno uspostavila ravnoteža između tih uvjeta zbog nepredviđenih i nepredvidljivih događaja koji se ne mogu pripisati strankama i koji znatno utječu na uobičajene uvjete rizika poslovanja sve dok traju ti uvjeti i dovoljno dugo kako bi se eventualno ponovno uspostavili izvorni uvjeti izvršavanja koncesija?
4. U svakom slučaju, protivi li se člancima 49. i 56. UFEU-a te načelima sigurnosti i učinkovitosti pravne zaštite, kao i načelu zaštite legitimnih očekivanja, tumačenje ili primjena nacionalnih zakonskih pravnih pravila ili praksi primjene tih pravnih pravila kojima se upravnom tijelu uskraćuje diskrecijska ovlast da na zahtjev zainteresiranih osoba pokrene upravni postupak čiji je cilj izmjena uvjeta izvršavanja koncesija uz pokretanje ili bez pokretanja novog postupka dodjele, ovisno o tome smatra li se da ponovno pregovaranje o ugovornoj ravnoteži predstavlja značajnu izmjenu, u slučajevima u kojima nastupe nepredviđeni i nepredvidljivi događaji koji se ne mogu pripisati strankama i koji znatno utječu na uobičajene uvjete rizika poslovanja sve dok traju ti uvjeti i dovoljno dugo kako bi se eventualno ponovno uspostavili izvorni uvjeti izvršavanja koncesija?
5. Protivi li se člancima 49. i 56. UFEU-a te načelima sigurnosti i učinkovitosti pravne zaštite, kao i načelu zaštite legitimnih očekivanja, tumačenje ili primjena nacionalnih pravnih pravila ili praksi primjene tih pravnih pravila kojima se zakonodavcu ili javnoj upravi omogućuje da sudjelovanje u postupku ponovne dodjele koncesije za igre uvjetuje time da koncesionar mora prihvatiti sustav tehničkog produljenja i u slučaju u kojem ne postoji mogućnost ponovnog pregovaranja o uvjetima izvršavanja koncesije kako bi se ponovno uspostavila ravnoteža između tih uvjeta zbog nepredviđenih i nepredvidljivih događaja koji se ne mogu pripisati strankama i koji znatno utječu na uobičajene uvjete rizika poslovanja sve dok traju ti uvjeti i dovoljno dugo kako bi se eventualno ponovno uspostavili izvorni uvjeti izvršavanja koncesija?

6. Općenitije, protivi li se člancima 49. i 56. UFEU-a te načelima sigurnosti i učinkovitosti pravne zaštite, kao i načelu zaštite legitimnih očekivanja, nacionalno zakonodavstvo kao što je ono koje je relevantno u sporu u glavnom postupku kojim se za operatore dvorana za igru bingo predviđa plaćanje visoke naknade za tehničko produljenje na mjesecnoj osnovi koja se nije predviđala u izvornim aktima o koncesiji, čiji je iznos isti za sve vrste gospodarskih subjekata i koju zakonodavac povremeno mijenja bez ikakve dokazane veze s obilježjima i tijekom pojedinog koncesijskog odnosa?

(¹) SL 2014., L 94, str. 1. i ispravci SL 2018., L 82, str. 17. i SL 2018., L 181, str. 88.

(²) Direktiva Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o uskladištanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL 1989., L 395, str. 33) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3. i ispravak SL 2016., L 63, str. 44.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2022. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Coral Srl/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Predmet C-730/22)

(2023/C 94/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Coral Srl

Druge stranke u žalbenom postupku: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Prethodno pitanje

Protivi li se Direktivi 2014/23/EU (¹), ako se smatra primjenjivom, a u svakom slučaju, općim načelima koja proizlaze iz članaka 26., 49., 56. i 63. UFEU-a, kako se tumače i primjenjuju u sudskoj praksi Suda, osobito s obzirom na zabranu diskriminacije, načelo proporcionalnosti i zaštitu tržišnog natjecanja te slobodno kretanje usluga i kapitala, primjena nacionalnih pravnih pravila u skladu s kojima nacionalni zakonodavac ili javna uprava mogu tijekom takozvanog „tehničkog produljenja”, čije je trajanje više puta produljeno tijekom posljednjeg desetljeća u sektoru koncesija za igre, jednostrano utjecati na odnose u tijeku uvođenjem obveze plaćanja koncesijskih naknada koje se izvorno nisu morale plaćati i naknadnim povećanjem tih naknada u više navrata, što su naknade koje se uvijek određuju u fiksnom iznosu za sve koncesionare neovisno o prometu, pri čemu se postavljaju i dodatna ograničenja za djelatnost koncesionarâ, kao što je zabrana preseljenja poslovnih prostora, te se sudjelovanje u budućem postupku ponovne dodjele koncesija uvjetuje time da gospodarski subjekti moraju prihvati to produljenje?

(¹) Direktiva 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL 2014., L 94, str. 1. te ispravci SL 2015., L 114, str. 24., SL 2018., L 82, str. 17. i SL 2018., L 181, str. 88.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. studenoga 2022. uputio Bundesverwaltungsgericht (Austrija) – IJ und PO GesbR, IJ/Agrarmarkt Austria

(Predmet C-731/22)

(2023/C 94/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IJ und PO GesbR, IJ